

1907-05-26

þÿ š í À Á ¹ ¿ Â - ± Á . 3 6 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9556>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΟΣ

ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 369

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

26 ΜΑ-Ι-ΟΥ 1907

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Γράφωμεν τὰς γραμμάς ταύτας ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τοῦ ἀτυχοῦς ἐπισημοῦ τῆς Λεμεσοῦ. Καὶ ἡ ἐκδικασίς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης πολὺ ὀλίγον μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἡ ἀπόφασις ἐνὸς ἀγγλοῦ δικαστοῦ δὲν εἶνε τὸ οὐσιώδες εἰς ὑπόθεσιν ὡς ἡ προκειμένη. Τὴν δεχόμεθα ὡς δικαίαν, εἴτε καταδικαστικὴ εἴτε ἀθωωτικὴ. Διότι εἰς ζητήματα τὰ ὅποια ἔχουν βάσιν τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν δὲν ἐξάρουν ποτὲ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἀποφάσεις ἀπὸ ἔθρου, ὅταν ὀλίποτε δικαίαι καὶ ἀνὴσαν.

Θέλομεν ἄλλα σημεῖα νὰ τονίσωμεν πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ ἐξάρωμεν πρὸς τὸν κόσμον. Ἀπὸ μία ἀτυχοῦσα δὲν ἐλευθέρησεν τὴν ἡσυχίαν τῆς ἐξηστραλισμένην ἐὰν ἐξεδινάζετο ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ ὑπόθεσις εἰς τὴν πόλιν ὅπου ἀνεφύη, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης δικαστικῆς ἀρχῆς ἐνέκρινε καὶ ἔθετε τὴν σφραγίδα τῆς γνησιότητος εἰς τοὺς φόβους τούτους τῆς ἀτυχοῦσας, πειτηκοντὰς πολιτῶν τῆς Λεμεσοῦ ἐδέησε νὰ ἐλθῶσι διὰ τὴν δίκην μέχρι τῆς πρωτευούσης.

Εἰς τὴν Ἀμμόχωστον ὁπόθεν διήλθον εὐρίσκουσι παρὰ τῶν κατοίκων ὑποδοχὴν ἐγκαρδίως ἀδελφικὴν καὶ στήθην πάλαντα ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν ὅποιον γεννᾷ εἰς τοὺς ἑλληνας καθεστῆτα, τὸ ὅποσον ζωηρότερον φέρει πρὸ ἑθελῶν τὴν δυστυχίαν τῶν ὑποδούλων καὶ τὸ ἀσύχριστον καθήκον πρὸς τὴν Μεγάλῃν Ἰδίαν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς.

Εἰς τὴν πρωτεύουσαν δὲν εὐρίσκουσι διοργανωμένην ὑποδοχὴν καὶ τυπικότητα, ἀλλὰ πάλιν εἰς κρύφιοι καὶ μὲλις συγκρατούμενον ἐνθουσιασμὸν καὶ πατριωτικὰ αἰτήματα γνησιώτατα. Καὶ ἡ πρώτη πόλις τῆς Κύπρου, ἡ ὅποια ἀπὸ ἀρκετῶν τώρα χρίτων ἀηδῶς παραμορφοῦται ἀπὸ τὴν καχυποψίαν καὶ τὸ φιλύποστον ἐνεκα τοῦ καθαυτοῦ γελοίου προσωπικοῦ κομματισμοῦ διὰ ζητήματα τριτευούσης σημασίας ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς, δέχεται καὶ ἀναπνέει μὲ ἀληθινὴν εὐχαρίστησιν τὴν δρόσον ποῦ σκαρπίζουσι οἱ ἄνθρωποι τῆς καρδιάς, ἰδανικῶν μᾶλλον ἀμολύντων καὶ βουλήσεως ἀπολύτως ἐλευθέρως.

ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ μαθήματος ἐκ τῶν ὡραίων τούτων στιγμῶν ἡ Λευκωσία ἀληθινὰ δὲν ἔχει παρὰ νὰ εὐλογῆ καὶ τὰ μάσκουλα καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν τοῦ ὑπαστυνόμου καὶ τοῦ ἀτυχοῦσας φόβους καὶ τὸν ἐντιμὸν Ἀρχιδικαστὴν.

Ἄλλ' ἔλη ἡ ἱστορία τώρα ἔχει λυθῆ καὶ τὸ μόνον ποῦ μᾶς μένει εἶνε μία ἄρα ἀνάμνησις. Θὰ ἠθέλαμεν ὅμως νὰ ἠξυμῶμεν ἐὰν Κυβέρνησις τὸσον φωτισμένη καὶ ἐπιτηδεῖα, ὅταν ἡ ἀγγλικὴ, δὲν θὰ λάβῃ διὰ τὸ μέλλον μέτρα τοιαῦτα τὰ ὅποια νὰ ἐμποδίσουν ἅπαξ διὰ παντὸς τὸν τυχόντα ταπεινὸν ἀτυχοῦσας—εἰσαδῆποτε ἐθνικότητος—ὄχι μόνον νὰ ἀτεπεζέριχται καὶ διαταράτῃ τὴν γαλήνην ἀλλὰ πολὺ ὀλιγώτερον τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν ὀλοκλήρου λαοῦ.

Ὁ κ. Τσάμπερλαϊν βαρέως ἀσθενῆς.

Λοῦδβιχ, 3 Ἰουνίου. — Ὁ κ. Τσάμπερλαϊν ἐφθασε χθὲς τὸ ἑσπέρα εἰς Δόβερ ἐρχόμενος ἐξ ἀγίου Ραφαὴλ (ἐξοχικῆς διαμονῆς ἐν Ν. Γαλλίᾳ). Ἐκ τοῦ τραίνου τὴν ἀπεβίβασαν σχεδὸν αἰσθητικῶς αὐτὸν ἐπὶ τῶν χειρῶν. Τὸ βᾶδισμά του κλονίζεται, στηρίζεται δὲ ἐπὶ ράβδου. Ἡ εικογένειά του ἐδηλοσίουσεν ἰατρικὸν δειλίον ὅτι ἡ υγεία του κατὰ πολὺ ἐβελτιώθη καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ ἀσθενῆς θὰ μείνῃ ἐν Λοῦδβιχ. — Ρούτερ.

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΓΡΑΠΤΕΑ

Τρεῖς κορυφαῖ τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων ἔτυχεν ἐσχάτως νὰ ἐκφράσουν πάλιν τὴν γνώμην των, ὅπως ἐμμέσως καὶ κατὰ διαφόρους περιστάσεις—ἀκριβῶς εἰς αὐτὸ ἐγκεῖται ἡ ἰδιαιτέρα ἀξιολογία τοῦ πράγματος—ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς γραπτῆς γλώσσης. Οἱ κ. Χατζηδάκις, Μιστριώτης καὶ Λάμπρος. Ὡς ἀναγράφουν τὰ ἀθηναϊκὰ φύλλα ἰδοὺ τί εἶπαν:—

«Πρὸ τίνος μετέβη ὁ ἔφορος τῶν Ἀρσάκειων τοῦ Κράτους κ. Χατζηδάκις εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἀρσάκειον καὶ μεταξὺ ἄλλων ἐξήτασε διαφόροι γραπτὰ τῶν μαθητῶν παρουσία καὶ τῶν διδασκάλων; Παρητήρησε δὲ ὅτι πολὺ μακρονοσῶς ἐπεκράτει εἰς τὴν φρασολογίαν τῶν ἐκθίσεων. Εἶρηκε τύπου, ὡς τὸ «ελεληθῶτως», «επιθόμενος», «ἀληθινῶς», «ἐν τρώγωσιν» κτλ. Ὁ σεβαστὸς καθηγητὴς ἐξήπειτο ὁλοκλήρως ἐπὶ ὅσον εὐρίσκεν αὐτοῦσας ἀτιμολογίας (1) καὶ τέλος δὲ ἐκρατήθη:

—Τί εἶνε αὐτὰ! τί εἶνε αὐτὰ! εἶπε. Τί ἐν τρώγωσιν... Ὅχι, ὄχι! γράφετε καλλίτερα ἐν τρώγουσιν ὅταν στέκουσιν αὐτοὶ οἱ τραγελαφικοὶ ἀρχαῖσμοι. Νὰ εἴσθε ἀπλούστεροι.

Καὶ αἱ μαθήτριά, φυσικὰ, συνεμωρρώθησαν μὲ τὴν σύστασιν τοῦ τοσοῦ καθηγητοῦ. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὅμως ἐπιθεωρεῖ τὰ γραπτὰ τῶν μαθητῶν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐτεροσ σεβαστὸς καθηγητὴς, ὁ κ. Μιστριώτης, ὅστις, βλέπων τοὺς ἐλευθεριάζοντας γραμματικὸς τύπους, ἐν οἷς ἐν τρώγουσιν, ἐν παίζουσιν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐξεγείρεται:

—Τί εἶνε αὐτὰ; Καὶ ἕως ἰδῶ ἴφθασαν οἱ ἀπείσιοι χυδαῖσμοι; Καὶ τίμα τὴν νὰ κάμουν αἱ μαθήτριά; Νὰ ἐτρώγουσιν ἢ νὰ ἐπαίζουσιν;

Ὁ δὲ κ. Λάμπρος εἶπε τὰ κατωτέρω ἐν τῇ κρίσει τοῦ ἡν ἀπήγγειλεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ δραματικῶν ἰγῶνος:—

«Τοὺς πλείστους τῶν ἐπιχειρούντων νὰ κερδοσκοπήσωσι προχειρῶς ἐπὶ τοῦ φημισμοῦ τῶν ἐκθῶν τῆς δημόδου γλώσσης, ὅταν ὀνύονται νὰ ἀνυψώσωσιν ὑπὲρ τὸ χθαμαλὸν ἰδαφος, ἐφ' οὗ οὐκ ἀραιβῶνται ἢ περὶ αὐτῶν οἰκονομικὰ, οὔτε ὁ μανδύας τοῦ ἔθνομου ὅταν κωμικῶς περιβάλλονται μὴ ἀισχυρόμενοι καὶ δι' αὐτῆς τῆς ἐπρωτύου συσκευαστικῆς ἐπιχειρήσεως διὰ ξένων χρημάτων νὰ κατακεραιοδολῶσι τοὺς φίλους τῆς δημόδου, οὔτε ἡ ὄρθην καθαροῦσας ἢ ἀρχαῖσμοσ αὐτῶν γλώσσα, ἢν γράφουσι σχολαστικῶς καὶ ἐπολοικῶς. Διὰ τούτους δὲ τοὺς λόγους τὰ πλείστα τῶν τοιούτων ἐκατασκευάσματα, ἀντὶ νὰ κινήσωσι τὸν γέλωτα, προσκαλοῦσι μόνον τὸν οἶκτον πρὸς τοὺς γράψαντας».

Τώρα, ὀνύονται νὰ ὠρεθῶσι πολὺ, ἂν διεβάσωσιν καλὰ καὶ καταλάβωσιν τὰς ὡς ἀνω σχεδὸν νομοθεσίας καὶ οἱ παρ' ἡμῖν συγγραφῆι...!!!

P. C. A.

Δὲν ἀπαιτοῦμεν βεβαίως θαύματα ἀπὸ τὴν Ἐταιρείαν πρὸς Προστασίαν τῶν Ζῶων, ἡ ὅποια ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐργάζεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Νήσῳ, ἀλλὰ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ τῆς ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ σκληρότης πρὸς τὰ πτηνὰ ἰδίως ἐξτλοουθεῖ νὰ εἶνε θριαμβευτικὴ. Ἐν παραδείγματι τὸ ὅποιον παρεμνήσασμεν προχθὲς ἦτο ἐνὸς ἀνθρώπου κρατοῦστος ἕνα γάλον καὶ μίαν χῆνα. Τὶ πτωχὰ πτηνὰ ἦσαν φρικῶδες δεμίνα ἐκ τῶν ποδῶν ἐνφ' ἡ κεφαλῇ των ἐσύρετο ἀσπλάγχχνως κατὰ γῆς. Τὸ αἰσθηματὴ ζωοφιλίας εἶνε μακρὰν ἀκόμη.

ΠΡΑΞΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΣ

Πολλὰς φορὰς ἐγράφη ὅτι μία καταπληκτικῶς προσδεύουσα βιομηχανικὴ τάξις ἐν Λευκωσίᾳ εἶνε οἱ ἐπιπλοποῖ καὶ λεπτοουργοί. Πράγματι, ἡ πρόδοξ τῶν ἐξτλοουθεῖ νὰ προχωρῆ με ἄλλα καὶ κατασκευάζονται ἰδῶ ἐπιπλοπὰ τὰ ὅποια ἰκανοποιοῦν τὴν

καλαισθησιαν και την τήνν πληρέστατα. Είς την λεπτοουργικήν
ιδίως και είς επίπλα έκκλησιών διακρίνονται δύο νέοι εκ Ψημολό-
φου, Άγαθεκλής Χατζησάββα και Γεώργιος Κυριακού, έργασθέν-
τες επί τριετίαν είς Αθήνας. Η εργασία των θέλει και δύναται
νά υποστή άπόδως οίανδήποτε σύγκρισιν.

ΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΑΙ εξέτασεις των μαθητών του Παγκυπρίου Γυμνασίου
εις την Γυμναστικήν έδειξαν ότι υπάρχουν μεταξύ της μαθητ ώτης
νεότητος πολλοί με άσφαλεις άθλητικόν μέλλον. Διεκρίθησαν ο μα-
θητής Γ. Μαρτούσης, εκ Λευκωσίας, είς τους έρμούς και είς τό
άλμα είς ύψος, πηδήσας 1.65 ένφ τό παγκύπριον ρεκόρ είνε 1.58
και τό παγκόσιον 1.92. Ο Κ. Νικολαΐδης, εκ Λευκωσίας, είς
τό άλμα επί κοντώ, πηδήσας 3.23, του παγκυπρίου ρεκόρ ότος
3.9 και του παγκόσιου 3.5. Ο Ι. Ίωαννίνης εκ Στροβόλου είς
την σφαιροβολίαν. Ο Χ. Ίερωνυμίδης εκ Λευκωσίας είς τά άλμα-
τα. Ο Κ. Χριστοδουλίδης εκ Λευκωσίας είς την ενόργανον γυμνα-
στικήν. Αί Σουηδικαί έκθέσεις υπερήρσαν, εκτελεσθείσαι με τά
αυτά παραγγέλματα ώς κατά τους Όλυμπιακούς, σταλέντα υπό
του γυμναστου κ. Χρυσηφή.

Τά έξοδα της έορτης υπέρ του γυμναστηρίου ένήλθον είς £14
έξοδα είς £5. Ο γυμναστής κ. Νικολαΐδης έξιζει ειλικρινών συγ-
χαρητηρίων, εργαζόμενος πολύ διά την άθλητικην ώθησιν παρ' ημίν.

ΤΙ ΔΕΙΖΕΙ ΜΙΑ ΥΠΑΡΕΙΣ.

Άξισημείωτος διάτωση συνέβη ίσχύτως είς τι μεταλλείον κο-
λούμενον Μποννιεβάλ εκ των χρυσωρυχείων της Δυτικής Αυστρα-
λίας. Είς μεταλλωρύχος, Ίταλός, αϊφνιδίως έχωρίσθη των συντρό-
φων του έργατων υπό τρομερού ρεύματος ύδατος και μόλις έπιρ-
φθασε νά καταφύγη επί τινος κτωφερείας, όπου ήλυνήθη νά κρατη-
θῆ άκρ ώς υπέρ την επιφάνειαν του ρύσχος. Μόλις έγνωσθη ότι ό
Βαρισκέτη δέν ήτο μεταξύ των συντρόφων του, υπατάθη ότι πιθανόν
νά εύρίσκετο είς τό ιδιαιτερον έκείνο σημείον, και οι άστυνομοί του
μεταλλείου δέν έλυπήθησαν ούτε έξοδα ούτε κόπους ίνα καταβλη-
θῆ πῶς προσηθεία νά τον σώσουν. Άντλήσι έτίθησαν άμέσως
εις χρῆσιν, και τηλεγραφήματα έστέλλουν διά νά φέρωσι όύτες.
Τοιοῦτοι ήλθον από μακρινόν μέρος με έκτακτον και ταχύτατον
τραίνον. Μόλις έφθασαν, είς όυτης κατήλθε τους 600 ποδας του
βάθους του μεταλλείου, κατόπιν διήλθε διά μέσου 300 ποδών ύδα-
τος, κατόπιν με άπειρους κόπους διέβη την λάσπην της κτωφερεί-
ας, φέρων την καταδυτικήν συσκευήν βάρους 60 οκάδων, ίως
ότου έφθασε τον μεταλλωρυχον, όστις κατ' αρχάς έτρόμαξε πρὸς
των τοιοῦτο άλλοιθωρικόν φάντασμα έμφανιζόμενον τέσον άπρεσο-
κήτως. Έν τούτοις καθουχάσθη και άμέσως ήννόητην όποιαι τρο-
μαραί προσπόθειει είχαν γίνῃ διά νά τον σώσουν, και έδωσαν άπαν-
τήσεις είς τάς ένθαρρυντικας επιστολάς τάς όποιαις ό όυτης του
έφεραν έντός φιάλης έμτῷ με μιαν ηλεκτρικήν λυχνίαν και πολύ
επιμελώς έλεγείσαν τροφήν. Αί επισκέψεις αυται επανελαμβάνοντο
δ ίς της ήμέρας χρίν εγκαρδιώσεως του αιχμαλώτου, και
έντός 8 ήμερών και δύο ώρών ή άέναος ήμέρας και νυκτός άντλη-
σις έπέφερον ίκανήν έλάττωσιν του ύδατος ώστε νά συνηθώσιν εί-
δῶται νά φέρωσιν τον Βαρισκέτη είς την επιφάνειαν της γῆς, ώς
ήτο έξησθενημένος, πρὸς άπεριόριστον χαράν του Ίταλου Προξένου
και εκατοντάδων άνοικτόμων φίλων πάσης τάξεως. Εύτυχώς ό σω-
θείς και οι σωτήρες άνέρρωσαν εκ των άποτελεσμάτων των κινδύ-
νων των και άγώνων και είνε οι ήρωες της ώρας. Όποια άντίθε-
σις πρὸς την σταθεράν καθημέραν άπόλειαν υπάρξουν είς άλλας πε-
ριστάσεις ένεκα άδυστηρίας και έμειλείας των υπευθύνων δι' αυτους.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ο "ΕΡΜΗΣ"

Έν Κυρηνεία.

Ο διευθυντής του γνωστοτάτου τούτου ξενοδοχείου διά
νά έπαρκέση είς την πελατείαν του ένφκίασεν ώς ξενοδοχεί-
ον και την νέαν οίκίαν του κ. Γ. Δημητριάδου, κειμένην
εις τό κεντρικώτατον μέρος της Κυρηνείας, έχουσαν δεπανταχό-
θεν μαγευτικήν θέαν, και ώραιότατα δωμάτια ευάερα και ευήλια.

Οι επισκέπται της έξοχικής πολέως εύρίσκουσιν είς τό ξε-
νοδοχείον ό "ΕΡΜΗΣ" άνάπαυσιν, καθαριότητα και πῶσαν
περιποίησιν.

Ο κ. Σάββας Θωμαΐδης

ο γνωστός φαρμακοποιός έν Κυρηνεία, μετέφερε
τό **Φαρμακείον** αυτό ο
εις **ΜΟΡΦΟΥ**.

Έπί τη εύκαιρία δε έπρομηθεύθη πλουσίαν συλλογήν
δλων των φαρμάκων,
νωποτάτων δε, και δαμαλίδα εκ των
έλεειτικών εργατηρίων.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Η υπόθεσις των χορηματικῶν άνωμαλιῶν.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τη π. Σάββατον ήτο ή συνέχεια της υπόθεσεως Καρουάνα,
έξηκολούθησε δε ή άντεξέτασις του κ. Χόαρ, γενικού διευ-
θυντου των ταχυδρομειων και διευθυντου του ταχυδρομείου
Λάρνακος, και περιεστράφη επί της άνωμαλίας της ύπη-
ρεσίας εν τῷ γραφείω και της πιθανότητος ότι ό κατηγορού-
μενος είνε θύμα των πράξεων άλλων.

Κατόπιν εκλήθη ό κ. Γκράναμ, γενικός έλεγκτής, όστις
παρουσίασε τά βιβλία, άνέπτυξε τάς κατηγορίας και πῶς δι-
επράχθησαν αι καταχρήσεις και ότι ό κατηγορούμενος ώς
έλεγκτής αυτών των πράξεων δε ήδύνατο παρά νά γωριζη
αυτάς. Παρουσίασεν έπιταγάς διπλοπληρωμένας φερούσας
τά αρχικά του κατηγορουμένου και είπεν ότι αι καταχρήσεις
άρχίζουσι από του Ίουλίου του 1906.

Η άντεξέτασις του κ. Γκράναμ ήθέλησε νά διεξῆ, ότι
τους λ/μοῦς του κ. Καρουάνα επικύρωσε και ό κ. Χόαρ
και ό πρώτος έλεγκτής του γραφείου κ. Ζηρίκοβιτς.

Μετά ταῦτα ό υπαπτινόμος κ. Μπρατζιέτης κατέβησεν
δει όταν εκάλεισε τον κατηγορούμενον είς την άστυνομίαν
και τῷ προσήψε την κατηγορίαν όυτος ήρήθη ότι είνε ένοχος.

Κατόπιν ό Πρόεδρος του Δικαστηρ. κ. Πάρκερ παρέκμψε
την υποθεσιν είς τό Κακούργιοδικειον Λάρνακος, άλλ' ό Δικτ-
γορος του Στέμματος έζήτησε παρά του Άνωτάτου Δικαστη-
ρίου όπως ή υπόθεσις εκδικασθῆ είς τό Κακούργιοδικειον εν
Λευκωσία, επερ και έγινετο δικτόν, έρισθείτης ώς ήμέρας δι-
καίμου της 29/11 Ίουλίου.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ

Την π. Δευτέραν ήτο ή σειρά της υποθέσεως του δευτέ-
ρου κατηγορουμένου κ. Τ. Ζηρίκοβιτς. Την κατηγορίαν διτύ-
θονέν έ Δ. του Στέμματος. Συνήγορος ήτο ό κ. Σάζος, βου-
λευτής. Πρώτος μάρτυς της κατηγορίας εκλήθη ό κ. Χόαρ,
έπεξηγήσας πῶς διεξάγεται ή ύπηρεσία, και κατόπιν ό κ. Γκρά-
ναμ, γενικός Έλεγκτής, όστις άνέπτυξεν άκριδως ώς έξε
τας περιπτώσεις δι' ός ένοχοποιείται ό κατηγορούμενος:—

1) Έκ Πάρου την 8 Δεκ. 1906 έξεδεθη ταχ. έπιταγή
υπ' αριθμ. 12009 διά λ1. 10. 0. πληρωτέα είς Λάρνακα.
Η έπιταγή αυτη φαίνεται ότι έπληρώθη υπό του κατηγορου-
μένου διά λ2 10. 0., ό ίδιος δ' έπέρασε και είς τό σχετικόν
βιβλίον τό ποσόν λ2. 10. 0.

2) Έκ Λεμεσού, την 30 Δεκ. 1906 ταχ. έπιταγή, αριθμ.
19377, διά λ36, πληρωτέα είς τον λογιστήν του ταχ. Λάρ-
νακος. Η έπιταγή αυτη έξωφλήθη όρθως παρά του υπαλλή-
λου Ραΐφ την 22 Δεκ. Άλλ' όμως ό αυτός αριθμός 19377
φαίνεται περασμένος είς τό βιβλίον ότι έπληρώθη υπό του κα-
τηγορουμένου διά λ9. 12. 1.

3) Ο υπ' αριθμ. 88 κατάλογος έπιταγῶν εξ Αιγύπτου
αναφέρει δύο έπιταγάς υπ' αριθμ. 15565 και 15566 διά λ2 έκά-
στην, πληρωτέας είς Λεμεσόν και Λευκωσίαν. Τά βιβλία της
τε Λεμεσού και Λευκωσίας δεικνύουσιν ότι έπληρώθησαν όρ-
θως αι έπιταγαί αυται την 7 και 16 Νοεμβρ. 1906. Οι αυ-
τοι όμως αριθμοί συνηνωμένοι φαίνονται περασμένοι είς τό βι-
βλίον Λάρνακος ότι έπληρώθησαν υπό του κατηγορουμένου
διά λ39. 11. 0.

4) Είς τό βιβλίον Λάρνακος φαίνεται περασμένη και πλη-
ρωμένη υπό του κατηγορουμένου ή υπ' αριθμ. 16319 έπιτα-
γή διά λ2. 10. 0. ώς εκδόθησα εξ Αυστρίας, έιφ ούδεμία
τοιαύτη έπιταγή έξιδόθη. Παρόμοιος αριθμός φαίνεται είς έπι-
ταγήν εξ Αιγύπτου, πληρωθείσαν όμως όρθως είς τό ταχ. Λευ-
κωσίας την 13 Άπριλ. 1907 διά λίρας 2.

5) Ο υπ' αριθμ. 85 κατάλογος έπιταγῶν εξ Αιγύπτου
δεικνύει την υπ' αριθμ. 15489 έπιταγήν διά λ2. Ο αριθμός
όυτος φαίνεται περασμένος και πληρωμένος υπό του κατηγο-
ρουμένου κατά την 10 Δεκ. διά λ3.

6) Η υπ' αριθμ. 16187 έπιταγή εξ Αιγύπτου φαίνεται

ὅτι ἐπληρώθη ὀρθῶς διὰ λίραν 1 εἰς τὸ ταχ. Λευκωσίας. Ὁ αὐτὸς ὁμοίως ἀριθμὸς ἐπεράσθη καὶ ἐπληρώθη ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου διὰ λ2. 10. 0 εἰς Λάρνακα.

Ἦτοι ἐν ὄλῳ κἀτηγορεῖται διὰ σφετερισμὸν ποσοῦ λ56.3.1. Ἡ ἀντιξέτασις ἐσκόπει ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε μὲν περασμένα ταῦτα πρὸς ταῦτα ἀλλὰ πιθανῶς νὰ ἐπληρῶνοντο ἐπὶ ταχ. ἐπιταγῶν, εἰκονικῶν, γενόμενων ὑπ' ἄλλων ὑπαλλήλων, καὶ ὅτι εἶνε τῆς ἀταξίας καὶ τῆς συγχύσεως τῶν καθηκόντων ἐνδὸς ἐκάστου ἀλλὰ καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὰ ἀνακαλύψῃ ὁ κατηγορούμενος, ὅστις ἦτο οὐ μόνον λογιστὴς ἀλλὰ καὶ πληρωτὴς καὶ ἐκδότης ἐπιταγῶν μετ' ἄλλων ὑπαλλήλων.

Κατόπιν κατέθεσεν ὁ ὑπαστυνόμος κ. Μπρατζιότης ὅτι ὅταν ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὸν κατηγ. καὶ τῷ προσήψε τὰς κατηγορίας ταύτας εὐθὺς ἤρῃθη ἐνοχλῆν.

Ὁ κατηγ., ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐν ἔχῃ νὰ προσθέσῃ τι, ἤρῃθη. Καὶ τότε ἡ διαδικασία ἐληξεν περὶ τὴν μεσημβρίαν, καὶ ἡ ὑπόθεσις περὶπέμφθη εἰς τὸ Κραυουργιοδικεῖον Λευκωσίας διὰ τὴν 29/11 Ἰουνίου.

Ὁ τε κ. Καρούνας καὶ ὁ κ. Ζηρέκοβιτς εἰς ἐλευθεροὺς προσωπικῆς κροτήσεως, ἐγγυηθέντες ἕκαστος διὰ λ500, ὁ μὲν πρῶτος ὑπὸ τῶν οἰκείων του, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀρτίν μπιή ἐκ Λευκωσίας. Καὶ οἱ δύο θὰ δικάσῃν κατὰ τὸ ἀγγλικὸν νόμον.

Ο Ρ Α Ϊ Φ ἑρ. Α Θ Ω Ο Σ

Τὴν Τρίτην ἦτο ἡ σειρά τῆς ὑποθέσεως τοῦ τρίτου τῶν κατηγορουμένων Α. Ραῖφ ἑρ. τοῦ ὁποῖου συνήγοροι ἦσαν οἱ κ. κ. Ἀρτίμη καὶ Σιβεσλής. Ἐν ἀρχῇ ὁ Δικαστὴρ τοῦ Στέμματος ἔλαμπε πρὸς τὸ Δικαστήριον τὴν ἐξῆς δῆλωσιν :

« Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε ὄλως διάφορος τῆς τῶν ἄλλων δύο κατηγορουμένων. Μετὰ τὴν τελευταίαν ἀναβολήν, ὁ κατηγορούμενος ἰδουήθη νὰ δώσῃ πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν καὶ τὸν Ἐλεγκτὴν λεπτομεριστάτην καὶ ἱκανοποιητικὴν ἐξηγήσιν περὶ τῶν προσπαθειμῶν αὐτοῦ κατηγροῦν. Ἀληθεύει μὲν ὅτι αἱ ὑποδειχθεῖσαι καταχρήσεις εὐρίσκονται εἰς τὰ βιβλία, ἀλλ' εἰς δύσκολον δι' ἡμᾶς νὰ καταστήσωμεν ποινικῶς ὑπεύθυνον τὸν κατηγορούμενον διὰ τὰς καταχρήσεις ταύτας. Ὅθεν, εἰχεμενοὶ τὰς ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας ἐδώκε, δὲν θεωροῦμεν κατ' ἀλλήλων νὰ προχωρήσωμεν μετὰ τὰς κατηγορίας, καὶ τὰς ἀποσύρωμεν »

Ὁ Δικαστὴς μετὰ ταῦτα εἶπεν εἰς τὸν Ραῖφ ἑρ. ὅτι ἐὰν ἡ Εἰσαγγελία ἐπέμεινεν ἕως τῶρα ἐπὶ τῶν κατηγροῦν, τὸτο προέβλεπεν ἐκ τοῦ ὅτι οὗτος δὲν ἐδώκεν ἐξ ἀρχῆς τὰς ἐξηγήσεις. « Ἀλλ' ἡρῃ αὕτη ἀποσύρει τὰς κατηγορίας, καὶ δύναται σὺ ν' ἀπέλθῃς ἐλεύθερος »

Ἐ ἀνακτῆση τὴν θέσιν του.

Ἡ χαρὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ ὑπαλλήλου, ἐξεληθόντος τοῦ Δικαστηρίου ἐλευθέρου καὶ ἀθώου ἐκ τῶσιν σοβαρᾶς κατηγορίας, ἦτο ὑπερικαρδία. Ἡ νεαρὰ σύζυγός του ἔπεσε λιπόθυμος ὅταν τῇ ἀνήγγειλαν τὴν εὐχάριστον εἰδησιν. Καὶ ὄλη δὲ ἡ ὀθωμανικὴ κοινότης ἐξεδήλωσε βαθειὰν χαρὰν. Ὁ ἀθωωθείς, νεώτατος καὶ συμπαθὴς, ἔχει λαμπρὰ πιστοποιητιὰ τῆς προτίρας αὐτοῦ ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ὑπηρεσίας, γνωρίζει δὲ κάλλιστα πλὴν τῆς τουρκικῆς καὶ τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀγγλικὴν. Αἱ ἐπιρριφθεῖσαι εἰς αὐτὸν καταχρήσεις ἤρχιζον 4 ἡμέρας ἔφ' ἧς ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ταχ., γεγονός κατ' ἑαυτὸ ἀδύνατον.

Ὡς ἐξεφράσθη ὁ κ. Χόαρ, ὁ ὑπάλληλος οὗτος δύναται ν' ἀνακτῆσῃ καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῷ ταχυδρομείῳ καὶ τὸν μέχρι τοῦδε μισθὸν του, καὶ ἀπὸ προχθὲς ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον Λευκωσίας.

Δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν, ὅτι οἱ συνήγοροι αὐτοῦ, πεισθέντες ἐξ ἀρχῆς περὶ τῆς ἀθωότητός του ἐκ τῶν ἐξηγήσεων, ἃς ἔλαμπε πρὸς αὐτοῦ, ἐργάσθησαν χωρὶς νὰ φεισθῶσι κόπου ὅπως ἐκθέσωσι καὶ καταστήσωσιν αὐτὰς σαφεῖς καὶ πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα καὶ πρὸς τὸν Γ. Ἐλεγκτὴν. Οἱ ὀθωμανοὶ δὲ τῆς τε Λάρνακος καὶ Λευκωσίας εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐπέδειξαν ἀξίεπαυον ἀίσθημα ἀλληλεγγύης συνδραμόντες καὶ χρηματικῶς τὸν ἀθωωθέντα εἰς τὰ γενόμενα ἐξόδα.

ΑΙ ΒΡΟΧΑΙ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἡ ἐπίσημος στατιστικὴ διὰ τὰς περσούτας βροχὰς κατὰ τὴν λήξαντα μῆνα Ἀπριλίον εἶνε : Ἐν Λευκωσίᾳ 0.53. Ἐν Λάρνακι 0.56. Λεμεσῷ 0.84. Ἀμμοχώστῳ 0.10. Πάφῳ 0.52. Κυρηνεῖᾳ 1.17.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ἡ ἐκδίκασις αὐτοῦ ἐν Λευκωσίᾳ.

Ο Λ Α Ι Λ Ε Π Τ Ο Μ Ε Ρ Ε Ι Α Ι

Τὸ ἐν Λεμεσῷ ἐπιεσόδιον κατὰ τὴν 23 Ἀπριλίου, ὅτε ὁ ὑπαστυνόμος κ. Τελεβάντος ἠμπόδισε τὰς πρὸς τιμὴν τῆς ἔθνικης σημαίας ὀλμοβολὰς, ἔλαβε τὸ τέλος τοῦ τὴν προχθὲς Τετάρτην ἐν τῷ Πταισματοδικεῖῳ Λευκωσίας, καταδικασθέντος μόνον τοῦ ἐνδὸς τῶν πέντε κατηγορουμένων πολιτῶν ἐπὶ ἀνησυχία εἰς μικρὸν πρόστιμον, καὶ λ24. 15. 0 ἔξοδα.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΛΕΜΕΣΙΑΝΩΝ

Οἱ πέντε κατηγορούμενοι, ὡς κατωτέρω ἀναγράφωμεν, πολιτῆς τῆς Λεμεσοῦ μεταξὺ τῶν ὁποῖων ὁ γηραιὸς διδάσκαλος τῆς πόλεως, μετὰ τῶν μαρτύρων, τῶν οἰκείων μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλαὶ κυρίαι, καὶ φίλων, ἐφθασαν δι' ἀτμοπλοῦου εἰς Ἀμμοχώστον τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας. Ἡ πόλις ὄλη ἐν ἐνθουσιασμῷ μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τοὺς ἐξεβίβηθη ἐγκορδιώτατα, προσφωνήσαντος τοῦ δημάρχου κ. Λ. Λοῖζου, ἀπαντήσαντος δὲ δι' ἐλίγων τοῦ κ. Θεμιστοκλέους, καὶ τοῦ κ. Εὐ. Ζήνωνος, δικηγόρου. Συνοδευόμενοι ὑπὸ πολλῶν φίλων τῆς Ἀμμοχώστου ἀρίκοντο διὰ τοῦ ἀπογευματινοῦ τραίνου τῆς ἐπαύριον εἰς Λευκωσίαν περὶ τὴν 6 μ.μ. Ἡ ὑποδοχὴ εἰς τὸν σταθμὸν, ἐπιβλητικὴ ἐν τῇ σιγῇ τῆς, ἦτο θερμῆ. Πάντες σφίγγουσι τὴν χεῖρα τοῦ κ. Α. Θεμιστοκλέους καὶ τῶν λοιπῶν ξένων μας. Ἡ ἐφ' ἀμαξῶν εἰσοδος εἰς τὴν πόλιν προσέδωκεν εἰς αὐτὴν ζωηρὰν κίνησιν.

Η ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Ἡ δίκη ἤρχισε τὴν 9 π. μ. τῆς Τετάρτης, ἐνώπιον τοῦ Προέδρου κ. Πάρκερ. Κόσμος πολυάριθμος, ἀλλ' ἡ αἴθουσα μετὰ χωρεῖ τοὺς συρριύσαντας ἐκ πάσης Κύπρου δικηγόρους· ἡ ἔκτασις αὐτὴ ὑπὸ τὸν ὑπαστυνόμον Μουσταφᾶ ἑρ. μετὰ πολὺ καλὸν τρόπον κατερθώνει νὰ κρατήσῃ πλήρη τάξιν. Εἰς τὸ ἀκροατήριον κομφαὶ κυρίαι καὶ δεσποινίδες ἐκ Λεμεσοῦ συγγενεῖς τῶν κατηγορουμένων.

Ὁ ὑπαστυνόμος κ. Μπρατζιότης διευθύνει τὴν κατηγορίαν. Συνήγοροι 4 μὲν τῶν κατηγορουμένων εἶνε ἐν ὄλῳ δεκάεπτά, οἱ κ. κ. Σῶζος, Μαρκίδης, Ζήνων, Π. Κωνσταντινίδης, ἀδελφοὶ Θεμιστοκλείου, Χατζηγιάννου, Μ. Α. Σιακαλλῆς, Ζ. Κλεβούλου, Χ. Παυλίδης, Ν. Νικολαΐδης, Κ. καὶ Μ. Νικολαΐδαι, Ἐμφιετζίς, Σιβέρης, Μυριάνθης, καὶ Γ. Ἰωαννίδης. Ὁ κατηγορούμενος κ. Ν. Λανίτης παρίσταται μόνος.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος κάμνει τὴν ἐξῆς δῆλωσιν : « Βλέπω μίγα ἐνδ' ἀφ' ἑνὸς καὶ μεγάλην συρροὴν ἐνώ ἡ ὑπόθεσις εἶνε μικρᾶς σημασίας· δὲν θὰ εἶπω ἐγὼ διατί ἡ δίκη αὕτη ἐστῆθη· τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τε τὴν κατηγορίαν καὶ ὑπεράσπισιν· θέλω μόνον νὰ εἶπω ὅτι τὸ καλύτερον εἶνε ἡ ὑπόθεσις νὰ διεξαχθῇ συνοπτικῶς καὶ δεύτερον ἐλπίζω ὅτι οὐδέμια ἀνησυχία θὰ συμδῆ ».

Τὸ κατηγορητήριον εἶνε ὅτι οἱ κ. κ. Α. Θεμιστοκλέους, Ν. Λανίτης, Μ. Φραγκοῦδης, Ε. Σχιζας, καὶ Π. Κίζας, τὴν 6 Μαΐου ἐν Λεμεσῷ διετάραξαν τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων ἀνευ εὐλόγου αἰτίας, ἠμπόδισαν δὲ τὴν δημοσίαν διάβασιν, προσέβαλον τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν τοῦ ὑπαστυνόμου κ. Τελεβάντου, καὶ ἐρριψαν ὀλμοβολὰς εἰς μέρος ὅπου πιθανὸν νὰ ἐγένετο βλάβη εἰς τὸ δημόσιον.

Πρῶτος μάρτυς τῆς κατηγορίας ἦτο ὁ ὑπαστυνόμος κ.

Τελεβάντος

ὅστις κάμνει λεπτομερῆ κατὰθεσιν. Οὐδεὶς τῶν κατηγ. ἦτο πλησίον εἰς τὰ μάσκουλα, ἀλλ' ἦσαν ἐκεῖ πολλὰ παιδιά καὶ χαμάληδες. Ὑπέδειξα εἰς τὸν ἄνθρωπον ποὺ τὰ ἐπαίζεν ὅτι τὸ μέρος ἦτο ἐπικίνδυνον καὶ πρέπει νὰ τὰ σηκώσῃ καὶ πάρῃ εἰς ἄλλο μέρος. Ἐπιστρέψας εἰς τὸ μέρος εἶδα ὅτι δὲν τὰ εἶχε σηκώσῃ καὶ τὰ παιδιά ἦσαν ἐκεῖ ἀκόμη. Διέταξα τὸν ζαπτιὸν νὰ τὰ σηκώσῃ διὰ νὰ μὴ συμβοῦν δυσάρεστα. Συνήντησα τὸν κ. Θεμιστοκλέους, τὸν ἤκουσα νὰ λέγῃ πρὸς τὸν κ. Σῶζον Λοῖζου θυμωμένα « νὰ πάμεν νὰ τὰ πάρωμεν πίσω καὶ νὰ τὰ παίζωμεν καὶ ὁποῖος τολμήσῃ ἄς ἐλθῇ νὰ τὰ σηκώσῃ ». Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ μέρος τῶν ὀλμων ἐξ ἀποστάσεως 40 ὑάρδων εἶδα τυνηγμένον πλῆθος καὶ τοὺς κ. κ. Θεμιστοκλέους,

Λανίτην, Φραγκούδη. Τὸ πλῆθος μοῦ ἤνοιξε δρόμον ἀλλ' οἱ τρεῖς εὐτοὶ κύριοι μετὰ τοῦ Σχιζῆ μοῦ εἰκόφην τὸν δρόμον καὶ μοῦ εἶπαν δὲν εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβω εἰς τοὺς δλμοὺς. Εἶπα εἰς τὸν κ. Θεμιστοκλέους δτι ἐνήργησα οὕτω διὰ νὰ σώσω τὰ παιδιὰ σας.

Ἐπειδὴ ἐπέμειναν, τοὺς κατέστητα ὑπευθύνους ἔπειτα ῥησα δτι ἐνεκὰ τῆς συμπεριφορᾶς των τὸ πλῆθος ἤρχισε νὰ ἐρεθίζεται ἐναντίον μου. Φεύγων ἤκουσα τὸν Λανίτην νὰ λέγη δτι εἶνε καιρὸς ν' ἀποδοκιμασθῆ ἡ πράξις μου· ὁ ἴδιος ἔδωσε τὸ σύστημα κτυπῶν μὲ μπαστοῦνι εἰς ἐν παράθυρον καὶ φωνάζων γιοῦχα. Οἱ Φραγκούδης καὶ Σχιζῆς ἐφώναξαν ὡς καὶ τὸ πλῆθος.

Εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον εἶχε πολὺ πλῆθος ἐμποδίζον τὴν διάβασιν. Ἦτο ἡ ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, καὶ εἶνε ἔθος νὰ παίζωνται δλμοὶ, ἀλλ' εἰς τὸ Γυμναστήριον ἢ στὸν περίβολον τοῦ ναοῦ καὶ ὄχι εἰς τοὺς δρόμους. Τρεῖς ἀπὸ τοὺς παιχθέντας ἦσαν ἐπὶ τοῦ κυρίου δρόμου.

Ἀντεξετάζεται διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σώζου, καὶ ἡ ἀντιξέτασις ἐσκόπει ν' ἀποδείξῃ δτι ὑπῆρξεν εὐλογος αἰτία ἀποδοκιμασίας καὶ ἀνησυχίας. Μεταξὺ ἄλλων ἀπαντᾷ δτι ἐμαθε κατόπιν δτι ἐώρταζεν ἡ «Μεταρρύθμισις» καὶ δι' αὐτὸ ἐπαίζοντο εἰ δλμοὶ. Δὲν ἦταν δυσμαὶ ἡλίου. Τὸ ἔχουν οὕτημα δταν ὑφώνουν μίαν σημαίαν καὶ δταν τὴν κατεβάζουν νὰ παίζου δλμοὺς, ἐνεῶ τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν. Ἐσήκωσα τοὺς δλμοὺς ἀπλούστατα διὰ νὰ ἐμποδίσω ἀπρόσπτον. Δὲν ἦλθην εἰς τὸν νοῦν μου δτι ἐπαίζοντο πρὸς χαιρετισμὸν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἤρχετο θὰ ἠμποδίζα. Δὲν γινώσκω ἂν ποτε ἐπαίχθησαν δλμοὶ καὶ εἰς τὸν αὐτὸν δρόμον, ἀλλ' ἤκουσα δτι ἄλλοτε ἐπαίχθησαν εἰς διάφορα σημεῖα. Εἶνε ψεῦδος ἀναίσχυτον δτι ἐστήριξα τὰ χέρια εἰς τὴν μέσην καὶ εἶπα περιφρονητικῶς : διαλυθεῖτε. Πολλοὶ μὲ συνεχάρησαν διὰ τὴν ψυχραιμίαν μου. Ὁ κ. Λανίτης ἦτο ἀγριώτερος δλων.

Λανίτης. Ὅχι σοῦ.

Τελεβ. Ἐγὼ ἤμην ἐντελῶς ψύχρηνος. Ὡς μοῦ ὠμίλουν ἦτο ἐπίπληξις. Ἀνησυχία ἦτο αἱ φωναὶ ἀνευόμεναι εἰς ἀποστασιν 200 μέτρων.

Ἐπανεξετάζομενος λέγει δτι σταματῶν τοὺς δλμοὺς δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἑορτὴν, δτι δὲ οἱ ἔχοντες κεινὸν νοῦν μοῦ ἔκαμαν παράπονα διὰ τὸ μέρος ὅπου ἐπαίζοντο.

Ζήνων. Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν κοινὸν νοῦν καὶ ὁμῶς δὲν ἐκάμαμεν παράπονα.

Οἱ ἄλλοι μάρτυρες.

Καλοῦνται ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον εἰ ἐξῆς ἑπτὰ μάρτυρες τῆς κατηγορίας : 1) Λ. Ρωσσίδης, 2) Χρ. Ἴμπος, ὅστις καταθέτει δτι ἤκουσε τὰ γιοῦχα ἀλλὰ δὲν ξέυρει ποτὸς ἐφώναξε, καὶ δτι τίποτε σοδαρὲν δὲν συνίδη. 3) Κ. Μαυροῖδης, ὅστις καταθέτει δτι ἤκουσε μίαν... κανονίαν, ἐγύρισε καὶ εἶδε ἕνα ἄνθρωπον νὰ βάλῃ φωτιάν εἰς δλμον, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Τελεβ. δτι ἐφοβήθη! 4) Κλεοδουλὸς Νικόλα, ὑπάλληλος δημορχίας, ὅστις καταθέτει δτι δὲν ὑπῆρχαν δλμοὶ εἰς τὸν κύριον δρόμον, δτι οὐδεὶς τῶν κατηγορουμένων ἐπαῖξεν αὐτοῦς οὐδὲ ἦτο ἐκεῖ, ἤκουσα τὰ γιοῦχα, καὶ τὸν κ. Τελεβάντου λέγοντα πρὸς τὸ πλῆθος : ἐγὼ προσκαλῶ τὸν Θεμιστοκλέους καὶ τὸν διορθῶν· δὲν ἤξεύρω ποτὸς ἐφώναξε γιοῦχα, ὅλος ὁ κόσμος ἐφώναξε. 5) Νικόλας Λούκα, ἀπλοκίεος ζαχαροπλάστης, ὅστις λέγει δτι ἀπὸ τὸν δρόμον ὅπου ἦσαν οἱ δλμοὶ οὐδεὶς ἐπερῶσεν, ἐμένα δὲν μ' ἐνεχλοῦσαν, τοῦς ἤθελα, εἶχα καὶ σημαίαν εἰς τὸ κατάστημά μου (ἀπέναντι τῶν δλμων)· δὲν ἤκουσα καμμίαν ἀτοπον λέξιν, ὅλος ὁ λαὸς ἔλεγε γιοῦχα. Ἀντεξετάζομενος ὑπὸ τοῦ κ. Σώζου λέγει, δταν ἐπαῖξαν τοὺς δλμοὺς ἐκατέβαζα τὴν σημαίαν ὡς καὶ αἱ λέσχει, ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔδωσα τὴν φωτιά, μὲ ἐφάνη ἀσχημον δταν ὁ κ. Τελεβάντος διέταξε νὰ τοὺς σηκώσουν καὶ προσβολὴ δέει ἦτο ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως. 6) Ἡρακλῆς Κακογιάννης μάρτυς κατὰ τοῦ κ. Φραγκούδη καὶ 7) Ἀσιώνιος Παπαπέτρου, γραμ. Κτηματολογίου Λεμεσοῦ, καταθέσει δτι ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἤκουτε μόνον τὸν κ. Λανίτην νὰ φωνάζῃ γιοῦχα.

ΜΕΤΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ

Ἡ δίκη διακοπεῖσα τὴν 1 μ. μ. ἐπανελήθη τὴν 2.10 μ. μ. δτι ἐζητήθησαν 4 ἄλλοι μάρτυρες τῆς κατηγορίας, εἰ Ζαφειρόπουλος, Χρ. Χατζηχαράμπου, 71 ἐτῶν, Δημ. Χατζηπαύλου, Ν. Π. Λανίτης καὶ Ἀχμέτ Ριφάτ. Ἀφοῦ ἡ κατη-

γορία ἐκλείσεν, ὁ Πρόεδρος εἶπε : Ἐπὶ δώσω τὸν λόγον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν θὰ εἶπω πῶς θεωρῶ τὴν ὑπόθεσιν. Φαίνεται πολὺ μεγαλοποιημένη. Ἡ κατηγορία περὶ ἀνησυχίας, ἐκτὸς τῆς μαρτυρίας τοῦ κ. Τελεβ., εἶχε ἀνάγκην ἐνίσχυσεως. Ὡς πρὸς τὸν κ. Ἀνδρίαν, εἶγαῶ δτι συνέδη συζήτησις μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Τελεβάντου, τοὺς γινώσκω ἀμφοτέρους καὶ δὲν ἀμφισβᾶλλω δτι ὠμίλουν μὲ ζωηρότητα, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο δὲν εὕρισκω κατὰ τοῦ κ. Ἀδρία. Ἐναντίον τοῦ κ. Λανίτη εὕρισκω κάτι. Κατὰ τοῦ κ. Φραγκούδη δτι εἶπε γιοῦχα, εἰς μάρτυς ὑπάρχει καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ κ. Τελεβάντος, ἐνῶ ἦτο ἀνάγκη ἐνίσχυσεως τῆς μαρτυρίας. Ὡσαύτως δὲν ὑπάρχει ἐνίσχυσις τῆς κατὰ Σχιζῆ μαρτυρίας τοῦ Τελεβάντου. Ὡς πρὸς τὸν κ. Κίζαν, ἀπορρίπτω τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν ἐπὶ δλων τῆς σημείων καὶ ἐπιβάλλω εἰς τὴν ἀστυνεμίαν νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξοδα τοῦ ἔρχομοῦ τοῦ κ. Λεμεσοῦ.

Ἡ κατηγορία περὶ δημοσίας διαβάσεως δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ μόνη ἀλλὰ σὺν τῇ περὶ ἀνησυχίας. Ὡς πρὸς τὴν 3ην κατηγορίαν, μάρτυρες ὑπάρχουν μόνον κατὰ τοῦ κ. Λανίτη. Ὡς πρὸς τὴν τετάρτην, δὲν ὑπάρχει μαρτυρία ποτὸς ἐπαῖξε τοὺς δλμοὺς. Ἐγὼ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου δὲν θὶ ἐπίτρεπον νὰ παιξοῦν τοιούτους εἰς τοὺς δρόμους. Ὅπως καὶ ἂν εἶχη τὸ πᾶγμα, δὲν ὑπάρχει μαρτυρία δτι οἱ κατηγορούμενοι ἐπαῖξαν δλμοὺς, μόνον συνεζήτησαν περὶ αὐτῶν καὶ εἶχον ἐνθαρρύνῃ μέχρι τινὸς τὸ παίξιμον, ἀλλὰ τὸ Δ. εἶν θὰ τοὺς καταδικάσῃ ἀφοῦ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχον παίξῃ.

Κατόπιν ὁ κ. Λανίτης ἀπολογεῖται ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς ἀνησυχίας. Ἡ ἐντύπωσίς μου, λέγει, ἦτο χειρίστη διὰ τὴν προσβολὴν τῆς Σημαίας καὶ μάλιστα ἀπὸ ἑλληνα ὑπάλληλον. Ἡ ἀγα. ἀκτῆσις ἦτο γενική, καὶ ἡμεῖς νομιζῶμεθα εἰ πρῶτοι οἱ εἶναι ν' ἀγανακτήσωσιν. Ἐγὼ μὲ τὸν κ. Ἀνδρίαν παρώτρυνα νὰ μὴ συμβῆ τι ἀλλ' ὁ κ. Τελεβάντος πολὺ ἀποτόμως καὶ μὲ γοργωμένα μάτια διέταξε τὸ πλῆθος νὰ διαλυθῇ. Διῶν δτι δὲν μεῖσχο, τοῦ γιοῦχαίματος μολοῦντι, ἐπιδοκίμασα καὶ ἐπιδοκίμαζω τὰ γενομένα ὡς φυσικὴν συνέπειαν τοῦ προκλητικοῦ τρόπου τοῦ ὑπαστυνόμου. Ἐὰν ἡ κατὰ τῆς σημαίας προσβολὴ δὲν φανῆ εὐλογος αἰτία ἀνησυχίας, δὲν γινώσκω ἂν τὸ Δ. τούτο ἢ ἄλλο θὰ εὕρισκον εὐλογώτερα αἰτία.

Ὁ κ. Μπραζιότης ἀντεξετάζει τὸν κ. Λανίτην, καὶ κατόπιν ἡ ὑπεράσπισις φέρει δύο μάρτυρας, 1) Ὁ κ. Σοφ. Καραγεωργιάδην, ὅστις λέγει δτι δὲν εἶδε τὸν μάρτυρα Παπαπέτρου νὰ εἶνε πλησίον εἰς τὴν σκητὴν, οὔτε τὸν κ. Λανίτην νὰ φωνάζῃ γιοῦχα, καὶ 2) τὸν Μιχαὴλ Φυτὸν, καταθέσαντα δτι ὁ κ. Λανίτης μετὰ τοῦ κ. Ἀνδρία συνεκράτησαν τὸ πλῆθος.

Κατόπιν ἐκ μέρους τῆς ὑπεράσπεσιως ἀγορεύει ὁ κ. Εὐ. Ζήνων, ὅστις καταλήγει μὲ ὠραίαν ἀποστροφὴν ἐν τῇ ἐκφράσει εἰς τὴν θλιψίῃ του δτι εἰ κάτοικει δὲν ἤξωθησαν τοῦ δέντρος σιδασμοῦ πρὸς τὰ ἔθικα των αἰσθημάτων ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ἐδελγὸς ἀθηναϊκὸς λαὸς ἔρρανε διὰ λευκῶν ἀττικῶν ἀνθίων τὴν περικαλλὴ Βασιλισσάν τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ἀπόφασις

Κατόπιν ὁ Δικαστὴς δίδει τὴν ἀπόφασιν. Ἡ γνώμη μου, λέγει, εἶνε δτι πολλοὶ ἄνθρωποι εἶχον ἀγανακτήσῃ καὶ τολμῶ νὰ εἶπω δτι ἦτο καθῆκον τοῦ κ. Τελεβάντου νὰ σηκώσῃ τοὺς δλμοὺς ἐκ τοῦ δρόμου. Ἀφῆκα ἐλευθέρους τοὺς 4 τῶν κατηγορουμένων διότι ἐφέρθησαν ἡτόχως καὶ ἂν ὅλοι ἐφέροντο ὡς ὁ κ. Ἀνδρίας, ἡ ὑπόθεσις θὰ ἦτο διάφορος. Ὡς πρὸς τὸν κ. Λανίτην, δὲν βλέπω διατί νὰ μὴ περαδεχθῶ τοὺς λόγους τοῦ μάρτυρος Παπαπέτρου. Φαίνεται δτι ὁ κ. Λανίτης ἦτο ἐν καταστάσει ἐριθισμοῦ, καὶ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν δτι ὅλοι αἱ κατηγορίαι περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἀνησυχίαν, εὕρισκω αὐτὸν εἶσχεον κατὰ τὸ ἀρθρον 260 τοῦ δθ. π. ν. Λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐξοδα ἐπιβάλλω εἰς αὐτὸν τὸ ἰλάχιστον ὄριον τοῦ προστίμου, 10 πησλίκια. (σελ 8. γρ. 3.)

Ἡ ἐντύπωσις.

Ὁ κόσμος, εἰς ἄρχῃς τελείως ἀδιάφορος εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης—ἐνῶ κατὰ τὴν ἐκείκασιν ζωηρῶς ἐσχολάζε—εἶχεται αὐτὸ ἀναλόγως, καὶ διαλύεται ἐν ἀραιῇ ἡσυχίᾳ. Τὰ ἐξοδα τὰ ὅποια θὰ πληρώσῃ ὁ κ. Λανίτης εἶνε λίραι 24 σελ. 15, τὰ δὲ ἐξοδα τὰ ὅποια θὰ πληρώσῃ ἡ ἀστυνεμία εἶνε λίρ. 5 πρὸς τὸ κ. Ἡ. Κακογιάννην καὶ λίραι 2 πρὸς τὸν κ. Π. Κίζαν.

Λανίτην, Φραγκούδη. Τὸ πλῆθος μοῦ ἤνοιξε δρόμον ἀλλ' οἱ τρεῖς εὐτοὶ κύριοι μετὰ τοῦ Σχιζῆ μοῦ εἰκόφην τὸν δρόμον καὶ μοῦ εἶπαν δὲν εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβω εἰς τοὺς δλμοὺς. Εἶπα εἰς τὸν κ. Θεμιστοκλέους δτι ἐνήργησα οὕτω διὰ νὰ σώσω τὰ παιδιὰ σας.

Ἐπειδὴ ἐπέμειναν, τοὺς κατέστητα ὑπευθύνους ἔπειτα ῥησα δτι ἐνεκὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν τῶ πλῆθος ἤρχισε νὰ ἐρεθίζεται ἐναντίον μου. Φεύγων ἤκουσα τὸν Λανίτην νὰ λέγη δτι εἶνε καιρὸς ν' ἀποδοκιμασθῆ ἡ πράξις μου· ὁ ἴδιος ἔδωσε τὸ σύστημα κτυπῶν μὲ μπαστοῦνι εἰς ἐν παράθυρον καὶ φωνάζων γιοῦχα. Οἱ Φραγκούδης καὶ Σχιζῆς ἐφώναξαν ὡς καὶ τὸ πλῆθος.

Εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον εἶχε πολὺ πλῆθος ἐμποδίζον τὴν διάβασιν. Ἦτο ἡ ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, καὶ εἶνε ἔθος νὰ παίζωνται δλμοὶ, ἀλλ' εἰς τὸ Γυμναστήριον ἢ στὸν περιβολὸν τοῦ ναοῦ καὶ ὄχι εἰς τοὺς δρόμους. Τρεῖς ἀπὸ τοὺς παιχθέντας ἦσαν ἐπὶ τοῦ κυρίου δρόμου.

Ἀντεξετάζεται διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σώζου, καὶ ἡ ἀντιξέτασις ἐσκόπει ν' ἀποδείξῃ δτι ὑπῆρξεν εὐλογος αἰτία ἀποδοκιμασίας καὶ ἀνησυχίας. Μεταξὺ ἄλλων ἀπαντᾷ δτι ἐμαθε κατόπιν δτι ἐώρταζεν ἡ «Μεταρρύθμισις» καὶ δι' αὐτὸ ἐπαίζοντο εἰ δλμοὶ. Δὲν ἦταν δυσμαὶ ἡλίου. Τὸ ἔχουν οὕτημα δταν ὑφώνουν μίαν σημαίαν καὶ δταν τὴν κατεβάζουσι νὰ παίζουσι δλμοὺς, ἐνεῶ τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν. Ἐσήκωσα τοὺς δλμοὺς ἀπλούστατα διὰ νὰ ἐμποδίσω ἀπρόσπτον. Δὲν ἤλθην εἰς τὸν νοῦν μου δτι ἐπαίζοντο πρὸς χαιρετισμὸν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἤρχετο θὰ ἠμποδίζα. Δὲν γινώσκω ἂν ποτε ἐπαίχθησαν δλμοὶ καὶ εἰς τὸν αὐτὸν δρόμον, ἀλλ' ἤκουσα δτι ἄλλοτε ἐπαίχθησαν εἰς διάφορα σημεῖα. Εἶνε ψεῦδος ἀναίσχυντον δτι ἐστήριξα τὰ χεῖρια εἰς τὴν μέσην καὶ εἶπα περιφρονητικῶς : διαλυθεῖτε. Πολλοὶ μὲ συνεχάρησαν διὰ τὴν ψυχραιμίαν μου. Ὁ κ. Λανίτης ἦτο ἀγριώτερος δλων.

Λανίτης. Ὅχι σοῦ.

Τελεβ. Ἐγὼ ἤμην ἐντελῶς ψύχρηνος. Ὡς μοῦ ὠμίλου ἦτο ἐπίπληξις. Ἀνησυχία ἦτο αἱ φωναὶ ἀνευόμεναι εἰς ἀποστασιν 200 μέτρων.

Ἐπανεξετάζομενος λέγει δτι σταματῶν τοὺς δλμοὺς δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἑορτὴν, δτι δὲ οἱ ἔχοντες κεινὸν νοῦν μοῦ ἔκαμαν παράπονα διὰ τὸ μέρος ὅπου ἐπαίζοντο.

Ζήνων. Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν κοινὸν νοῦν καὶ ὁμῶς δὲν ἐκάμαμεν παράπονα.

Οἱ ἄλλοι μάρτυρες.

Καλοῦνται ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον εἰ ἐξῆς ἑπτὰ μάρτυρες τῆς κατηγορίας : 1) Λ. Ρωσιδης, 2) Χρ. Ἰμπος, ὅστις καταθέτει δτι ἤκουσε τὰ γιοῦχα ἀλλὰ δὲν ξέυρει ποτὸς ἐφώναξε, καὶ δτι τίποτε σοβαρὲν δὲν συνίδη. 3) Κ. Μαυροῖδης, ὅστις καταθέτει δτι ἤκουσε μίαν... κανονίαν, ἐγύρισε καὶ εἶδε ἕνα ἄνθρωπον νὰ βάλῃ φωτιάν εἰς δλμον, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Τελεβ. δτι ἐφοβήθη! 4) Κλεοδουλὸς Νικόλα, ὑπάλληλος δημοφιλίας, ὅστις καταθέτει δτι δὲν ὑπῆρχαν δλμοὶ εἰς τὸν κύριον δρόμον, δτι οὐδεὶς τῶν κατηγορουμένων ἐπαίξεν αὐτοῦς οὐδὲ ἦτο ἐκεῖ, ἤκουσα τὰ γιοῦχα, καὶ τὸν κ. Τελεβάντου λέγοντα πρὸς τὸ πλῆθος : ἐγὼ προσκαλῶ τὸν Θεμιστοκλέους καὶ τὸν διορθῶν· δὲν ἤξεύρω ποτὸς ἐφώναξε γιοῦχα, ὅλος ὁ κόσμος ἐφώναξε. 5) Νικόλας Λούκα, ἀπλοκίς Ζαχαροπλάστης, ὅστις λέγει δτι ἀπὸ τὸν δρόμον ὅπου ἦσαν οἱ δλμοὶ οὐδεὶς ἐπερῶσεν, ἐμένα δὲν μ' ἐνεχλοῦσαν, τοῦς ἤθελα, εἶχα καὶ σημαίαν εἰς τὸ κατάστημά μου (ἀπέναντι τῶν δλμῶν)· δὲν ἤκουσα καμμίαν ἀστοπὸν λέξιν, ὅλος ὁ λαὸς ἔλεγε γιοῦχα. Ἀντεξετάζομενος ὑπὸ τοῦ κ. Σώζου λέγει, δταν ἐπαίξαν τοὺς δλμοὺς ἐκατέβαζα τὴν σημαίαν ὡς καὶ αἱ λέσχαι, ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔδωσα τὴν φωτιά, μὲ ἐφάνη ἀσχημον δταν ὁ κ. Τελεβάντος διέταξε νὰ τοὺς σηκώσουν καὶ προσβολὴ δέει ἦτο ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως. 6) Ἡρακλῆς Κακογιάννης μάρτυς κατὰ τοῦ κ. Φραγκούδη καὶ 7) Ἀσιώνιος Παπαπέτρου, γραμ. Κτηματολογίου Λεμεσοῦ, καταθέσει δτι ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἤκουσε μόνον τὸν κ. Λανίτην νὰ φωνάζῃ γιοῦχα.

ΜΕΤΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ

Ἡ δίκη διακοπεῖσα τὴν 1 μ. μ. ἐπανελήθη τὴν 2.10 μ. μ. δτι ἐζητήθησαν 4 ἄλλοι μάρτυρες τῆς κατηγορίας, εἰ Ζαφειρόπουλος, Χρ. Χατζηχαράμπου, 71 ἐτῶν, Δημ. Χατζηπαύλου, Ν. Π. Λανίτης καὶ Ἀχμέτ Ριφάτ. Ἀφοῦ ἡ κατη-

γορία ἐκλείσεν, ὁ Πρόεδρος εἶπε : «Ἐπὶ δώσω τὸν λόγον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν θὰ εἶπω πῶς θεωρῶ τὴν ὑπόθεσιν. Φαίνεται πολὺ μεγαλοποιημένη. Ἡ κατηγορία περὶ ἀνησυχίας, ἐκτὸς τῆς μαρτυρίας τοῦ κ. Τελεβ., εἶχε ἀνάγκην ἐνίσχυσεως. Ὡς πρὸς τὸν κ. Ἀνδρίαν, εἶγαω δτι συνέδη συζήτησις μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Τελεβάντου, τοὺς γινώσκω ἀμφοτέρους καὶ δὲν ἀμφισβάζω δτι ὠμίλου μὲ ζωηρότητα, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο δὲν εὕρισκω κατὰ τοῦ κ. Ἀνδρία. Ἐναντίον τοῦ κ. Λανίτη εὕρισκω κάτι. Κατὰ τοῦ κ. Φραγκούδη δτι εἶπε γιοῦχα, εἰς μάρτυς ὑπάρχει καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ κ. Τελεβάντος, ἐνῶ ἦτο ἀνάγκη ἐνίσχυσεως τῆς μαρτυρίας. Ὡσαύτως δὲν ὑπάρχει ἐνίσχυσις τῆς κατὰ Σχιζῆ μαρτυρίας τοῦ Τελεβάντου. Ὡς πρὸς τὸν κ. Κίζαν, ἀπορρίπτω τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν ἐπὶ δλων τῆς σημείων καὶ ἐπιβάλλω εἰς τὴν ἀστυνεμίαν νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξοδα τοῦ ἔρχομοῦ τοῦ κ. Λεμεσοῦ.

Ἡ κατηγορία περὶ δημοσίας διαβάσεως δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ μόνη ἀλλὰ σὺν τῇ περὶ ἀνησυχίας. Ὡς πρὸς τὴν 3ην κατηγορίαν, μάρτυρες ὑπάρχουν μόνον κατὰ τοῦ κ. Λανίτη. Ὡς πρὸς τὴν τετάρτην, δὲν ὑπάρχει μαρτυρία ποτὸς ἐπαίξῃ τοὺς δλμοὺς. Ἐγὼ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου δὲν θὰ ἐπιτρέπον νὰ παιξοῦν τοιούτους εἰς τοὺς δρόμους. Ὅπως καὶ ἂν εἶχη τὸ πᾶγμα, δὲν ὑπάρχει μαρτυρία δτι οἱ κατηγορούμενοι ἐπαίξαν δλμοὺς, μόνον συνεζήτησαν περὶ αὐτῶν καὶ εἶχον ἐνθαρρύνῃ μέχρι τινὸς τὸ παίξιμον, ἀλλὰ τὸ Δ. εἶν θὰ τοὺς καταδικάσῃ ἀφοῦ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχον παίξῃ.»

Κατόπιν ὁ κ. Λανίτης ἀπολογεῖται ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς ἀνησυχίας. Ἡ ἐντύπωσίς μου, λέγει, ἦτο χειρίστη διὰ τὴν προσβολὴν τῆς Σημαίας καὶ μάλιστα ἀπὸ ἑλληνα ὑπάλληλον. Ἡ ἀγα. ἀκτῆσις ἦτο γενική, καὶ ἡμεῖς νομιζῶμεθα εἰ πρῶτοι οἱ εἶναι ν' ἀγανακτήσωσιν. Ἐγὼ μὲ τὸν κ. Ἀνδρίαν παρώτρυνα νὰ μὴ συμβῆ τι ἀλλ' ὁ κ. Τελεβάντος πολὺ ἀποτόμως καὶ μὲ γοργλωμένα μάτια διέταξε τὸ πλῆθος νὰ διαλυθῇ. Διῶν δτι δὲν μεῖσχο, τοῦ γιοῦχατματος μολοῦντι ἐπιδοκίμασα καὶ ἐπιδοκίμαζω τὰ γινόμενα ὡς φυσικὴν συνέπειαν τοῦ προκλητικοῦ τρόπου τοῦ ὑπαστυνόμου. Ἐὰν ἡ κατὰ τῆς σημαίας προσβολὴ δὲν φανῆ εὐλογος αἰτία ἀνησυχίας, δὲν γινώσκω ἂν τὸ Δ. τούτο ἢ ἄλλο θὰ εὕρισκον εὐλογώτερα αἰτία.»

Ὁ κ. Μπραζιότης ἀντεξετάζει τὸν κ. Λανίτην, καὶ κατόπιν ἡ ὑπεράσπισις φέρει δύο μάρτυρας, 1) Ὁ κ. Σοφ. Καραγεωργιάδην, ὅστις λέγει δτι δὲν εἶδε τὸν μάρτυρα Παπαπέτρου νὰ εἶνε πλησίον εἰς τὴν σκητὴν, οὔτε τὸν κ. Λανίτην νὰ φωνάζῃ γιοῦχα, καὶ 2) τὸν Μιχαὴλ Φυτὸν, καταθέσαντα δτι ὁ κ. Λανίτης μετὰ τοῦ κ. Ἀνδρία συνεκράτησαν τὸ πλῆθος.

Κατόπιν ἐκ μέρους τῆς ὑπερασπίσεως ἀγορεύει ὁ κ. Εὐ. Ζήνων, ὅστις καταλήγει μὲ ὡραίαν ἀποστροφὴν ἐν τῇ ἐκφράσει εἰς τὴν θλιψίῃ του δτι εἰ κάτοικε δὲν ἤξωθησαν τοῦ δέντρος σιδασμοῦ πρὸς τὰ ἔθνη τῶν αἰσθημάτων ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ἐδελγὸς ἀθηναϊκὸς λαὸς ἔρρανε διὰ λευκῶν ἀττικῶν ἀνθίων τὴν περικαλλὴ Βασιλισσάν τῆς Ἀγγλίας.»

Ἡ ἀπόφασις

Κατόπιν ὁ Δικαστὴς δίδει τὴν ἀπόφασιν. «Ἡ γνώμη μου, λέγει, εἶνε δτι πολλοὶ ἄνθρωποι εἶχον ἀγανακτῆση καὶ τολμῶ νὰ εἶπω δτι ἦτο καθῆκον τοῦ κ. Τελεβάντου νὰ σηκώσῃ τοὺς δλμοὺς ἐκ τοῦ δρόμου. Ἀφῆκα ἐλευθέρους τοὺς 4 τῶν κατηγορουμένων διότι ἐφέρθησαν ἡσυχῶς καὶ ἂν ὅλοι ἐφέροντο ὡς ὁ κ. Ἀνδρίας, ἡ ὑπόθεσις θὰ ἦτο διάφορος. Ὡς πρὸς τὸν κ. Λανίτην, δὲν βλέπω διατί νὰ μὴ περαδεχθῶ τοὺς λόγους τοῦ μάρτυρος Παπαπέτρου. Φαίνεται δτι ὁ κ. Λανίτης ἦτο ἐν καταστάσει ἐριθισμοῦ, καὶ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν δτι ὅλοι αἱ κατηγορίαι περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἀνησυχίαν, εὕρισκω αὐτὸν εἶχον κατὰ τὸ ἀρθρον 260 τοῦ δθ. π. ν. Λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐξοδα ἐπιβάλλω εἰς αὐτὸν τὸ ἰλάχιστον ὄριον τοῦ προστίμου, 10 πηλίκια.» (σελ 8. γρ. 3.)

Ἡ ἐντύπωσις.

Ὁ κόσμος, εἰς ἄρχῃς τελείως ἀδιάφορος εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης—ἐνῶ κατὰ τὴν ἐκείνασι ζωηρῶς ἐσχολάζε—εἶχεται αὐτὸ ἀναλόγως, καὶ διαλύεται ἐν ἀραιῇ ἡσυχίᾳ. Τὰ ἐξοδα τὰ ὅποια θὰ πληρώσῃ ὁ κ. Λανίτης εἶνε λίραι 24 σελ. 15, τὰ δὲ ἐξοδα τὰ ὅποια θὰ πληρώσῃ ἡ ἀστυνεμία εἶνε λίρ. 5 πρὸς τὸ κ. Ἡ. Κακογιάννην καὶ λίραι 2 πρὸς τὸν κ. Π. Κίζαν.

